

מגילה ט: (משנה אחרונה) עד י: (4 שורות מסוף הרחבות הראשונות)

ביאורים

ערים מוקפות חומה - אנו מכירים את מושג מוקפות חומה ממגילת אסתר - עיר מוקפת חומה קוראת בט"ו. אלא שלערים מוקפות חומה יש מעמד עצמאי ללא קשר למגילה.
 המשנה הראשונה בסדר טהרות מונה 10 קדושות של מקומות ואחת מן הקדושות הללו היא קדושת ערי חומה שמצורעים משולחים מהן כיוון שיהושע קבע שקדושת מחנה ישראל תחול על ערים מוקפות חומה.
 דין נוסף שתקף בערי חומה הוא גאולת הבתים. בניגוד לבתי חצרים שנפדים לעולם וחוזרים ביובל, בתי ערי חומה נפדים רק תוך שנה ואם הם לא נפדו אינם חוזרים ביובל.

משנה

שילה, ירושלים

מקום האכילה

קדשים קלים ומעשר שני:
 בשילה: בכל הרואה.
 בירושלים: לפני מן החומה.

קדשי קדשים:
 בשניהם: בין מחיצות העזרה/משכן.

היתר במות

לאחר חורבן שילה: כן.
 לאחר חורבן ביהמ"ק: לא.

קדושת ירושלים הראשונה - אחרי החורבן

המשנה אצלנו ובזבחים, ר' יהושע: נשארה הקדושה.

ר"ב"י (א): נשארה הקדושה (לכן עיר שהיתה מוקפת חומה מימות יהושע - נשארה קדושה).

ר' אליעזר: לא ברור מה דעתו (ייתכן ששמו קלעים רק בשביל צניעות).

ר"י (בתחילה): התבטלה הקדושה (ולכן העיד שמקריבים בבית חוניו).

ר"ב"י (ב): התבטלה הקדושה (לכן קידשו בני הגולה מחדש את הערים המוקפות חומה).

ישוב הסתירה בדעת ר"ב"י:

אפשרות 1: התנאים שאחריו נחלקו מה דעתו.

אפשרות 2: הדעה השניה היא לא דעתו אלא דעת ר"ב"י.

רבי לוי

- כשכתוב 'ויהי מ"א' - זה בהקשר של צער.
- אמוץ ואמציה היו אחים.
- מקום הארון לא תפס מקום בקודש הקדשים.

אך במקומות שנאמר רק "ויהי": לפעמים זה בהקשר של צער ולפעמים לא.

כל כלה שהיא צנועה בבית חמיה זוכה ויוצאים ממנה מלכים ונביאים.
 המקור: תמר, שיצאו ממנה מלכי דוד, והנביא ישעיהו בן אמוץ.

הכרובים (ללא הארון) תפסו 20 אמה, ומקום קודש הקדשים היה 20 אמה!